

Je těsně po svítání a všichni ptáci řvou,
dva malý mraky v dáli bez studu se obejmou
pod lustrem moucha černá,
do vzduchu kreslí hrad
čalouněný vesmír nechci pro kocoura zahřívát,
tak dál.

Zavolám, Lucie, leť se mnou vesmírem,
budeš měsíc a já Armstrong
budem na něco si hrát,
budem o něco se prát,
nic víc.

Jseš maják v oceánu,
jseš přístav nedějí
a já v loďce z celofánu
čekám kdy mě objevíš
jsem asi slaboch,
já vím,
nechat se dobývat
čalouněný vesmír nechci pro kocoura zahřívát,
tak dál.

Zavolám, Lucie, leť se mnou vesmírem,
budeš měsíc a já Armstrong
budem na něco si hrát,
budem o něco se prát,
nic víc.

Je těsně po svítání a všichni ptáci řvou,
novou píseň zahraju ti se svou starou kytarou,
i když hudební sluch nemám,
i když budeš se mi smát,
já se jen tak lehce nedám,
chci tě jenom rozehřát,
tak dál.

Zavolám, Lucie, leť se mnou vesmírem,
budeš měsíc a já Armstrong
budem na něco si hrát,
budem o něco se prát, nic víc